5de Jaargang. — № 22 Abonnementsprijs fr. 15,00 per jaar — 30 centimen het num. Zaterdag 30 Mei 1936.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.
Per regel . . . . . fr. 1,00
Onder Allerlei en Provinciale nieuws, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN :
van 1 tot 4 regels . . . . fr. 5,00
Per regel meer . . . . . fr. 0,75

BUREEL & REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLEE
Koninkrenwal, (Steenderpaert)
— TONGEREN —
Postcheck № 86955. — Telefoon 18.

Pinksterdag

HET MOOIE EVANGELIE VAN DEN DAG

Het in de H. Mis gelezen Evangelie van Pinksterdag is ontleend aan den H. Johannes, Hoofdstuk XIV, vv. 23-31 :

In dien tijd heeft Jezus gezegd tot zijn discipelen : « **Al wie mij lief heeft, zal mijn woord houden, en mijn Vader zal hem lief hebben,** en wij zullen tot hem komen, en woning bij hem maken. Wie mij niet lief heeft, houdt mijn woorden niet. En het woord dat gij gehoord hebt, is het mijne niet, maar van dengene die mij gezonden heeft, van den Vader. Dit heb ik tot u gesproken, terwijl ik bij u verbleef. **Maar de Troester, de H. Geest,** dien de Vader in mijn naam zenden zal, **die zal u al leeren,** en zal het u al ingeven, om het even wat ik u ook gezegd heb. **Ik laat u den vrede, ik geef u mijn vrede. Niet gelijk de wereld geeft, geef ik u.** En laat uw hart niet ontsteld worden of vreezen. Gij hebt gehoord dat ik tot u gezegd heb : Ik ga en kom tot u. Indien gij mij waarlijk lief hebt, zult gij mij nog verblijden omdat ik tot den Vader ga ; want de Vader is meerder dan ik. En nu heb ik het u gezeid, eer dat het geschiedt ; opdat gij, als het geschied is, zoudt geloven. Nu, voortaan zal ik niet veel meer met u spreken, want de prins dezer wereld komt en in mij heeft hij niets. **Maar opdat de wereld kenne dat ik den Vader lief heb, en gelijk mij de Vader geboden heeft, zoo doe ik ».**

Ter eere van het H. Hart

Gekwetst en moe geleden,
zoo kniel ik hier, beneden
uw heilig Hart, o Heer ;
dat, met veel hooger teeken
dan menschenoogen reeken
verbeeldt uw liefde teer.

Ach roekeloze lieden
miskenden en verrieden
o Heer, uw liefde groot,
al zoekende, ongevonden,
in putten zonder gronden,
om hulp in hunnen nood.

Gij gingt ze minzaam tegen,
gij weest hun, toegenegen,
den weg en zeidt : o Gij
die zucht en zit genepen
in 's werelds kwade grepen,
komt, stelt uw hart op mij !

Ik ben 't die heb geleden
gewrocht voor u, gestreden ;
ik ben 't geslachte Lam ;
ik ben 't die al uw banden,
uw zonden en uw schanden
op mijne schoudren nam.

Uit liefde, uit mededoogen,
ik liet, vóór aller oogen,
mij vangen, spannen, slaan ;
ik stierf !... Waar is de herder,
de vader, die ooit verder
zijn hart heeft laten gaan ?

En, zult gij, harteloozen,
bedrogen door den boozen
verleider, nu nog niet
dien afgrond kennen leeren,
dien hartebrand des Heeren
dien gij hier blaken ziet

Is 't al om niet, verloren,
dat ik voor u geboren,
gestorven, weer verrees ;
en, om uw ziel te laven,
ver boven alle gaven
mijn heilig hart u wees ?

Komt, hart om hart gegeven,
met mij in liefde leven,
en sterven, onvervaard ;
leert 's werelds rijk verachten
en heft, uit al uw krachten,
uw harte hemelwaart !

Daar zal eens, moe geleden,
geballingd en gestreden,
uw harte, vrij voortaan
van de al te zware ellenden
des werelds, zonder enden
in vrede ook rusten gaan !

GUIDO GEZELLE.

Leest en verspreidt
DE POSTRIJDER,
het eenige weekblad van Limburg

Het nabije Verleden

Spiegel van de nabijje Toekomst

OM OVER NA DE DENKEN.

Ter herinnering. — Een ongerijmde petitie.

Wij hebben herhaaldelijk gewezen op het belang van de tusschenkomst van den Volkenbond in het conflict tusschen Italië en Ethiopië. We lieten niet na erop te wijzen dat dit een nieuwe poging was ter verdediging van de zwakken, die ver strekkende gevolgen kon hebben. Niet alleen als ze gelukte, ook als ze mislukte, helaas !

En ze moet wel als mislukt aanzien worden, vermits Italië toch het land van een Staat, die lid van den Volkenbond was heeft kunnen veroveren. En zooals we reeds herinnerden, de ongenadige spreuk zegt : « Houd met den winner, de verliezer heeft leed genoeg met zijn eigen ! » Inderdaad, te Antwerpen, waar de handelsbelangen alles beheerschen, werden reeds verzoekschriften in omloop gebracht om te vragen dat men onverwijld aan de sancties tegen Italië zou verzaken. En deze verzoekschriften werden met duizenden handteekens bekleed. « Het petitionnement in onze stad ingericht tegen de sancties op Italië is een enorm succes », schrijft het Handelsblad van 27 dezer.

De Volkenbond niet sterk genoeg.

En dat gebeurt op het oogenblik dat een voornaam Engelschman, Thomas Greenwood, schrijft :

« De oppositie tegen de erkenning van het voldongen feit doet opmerken, dat wel is waar een hervorming van den Volkenbond noodzakelijk schijnt, maar dat ze haar doel zou missen indien het voldongen feit erkend wordt. Want dit voorgaande zou benuttigd kunnen worden door elke andere mogendheid die uitbreiding zoekt.

De tegenstanders van den Volkenbond verklaren dat indien de sancties **geen resultaat gegeven hebben tegen een land dat betrekkelijk arm is** en dat op verren afstand in oorlog was, men **nog veel minder mag verwachten indien men te doen heeft met een sterk nijverheidsland** en dat ter plaats heel een reeks troeven in zijn spel heeft. Ofschoon men het practisch nut van den Volkenbond erkent zou men er niet te veel hoop op mogen stellen voor het verdedigen van den bestaanden toestand, zelfs nadat men op ernstige wijze de maatregelen tot behoud van den vrede zal onderzocht en herzien hebben ». (L. B., 23-5-1936).

Het internationaal gevaar.

En na de verkiezingen gelijk te voren moet dit in ons land bijzonder de aandacht vestigen. Ongetwijfeld heeft de uitbating van het antimilitarisme aan de oppositiepartijen : Communisten, Vl. Nationalisten, Rex, enz. ontelbare stemmen bijgebracht. Nochtans indien men onder vreemde overheersching vallen moest, wat dan ? Dan kreeg men militarisatie in den hoogsten graad, ten voordeele van de vreemden.

In zijn commentaar over de kiezingen drukt M. C. Huysmans, burgemeester van Antwerpen, bijzonder op het belang van het buitenlandsch gevaar. Hij zegde namelijk aan een reporter van « De Standaard » (Zie dit blad, nr. 147, 26 Mei 1936) :

« De mistevredenheid moet niemand verwonderen ! De krisis zelf heeft de geesten reeds ontwricht, en de vlottende massa, die nu naar links en dan naar rechts loopt, heeft onvoldoende politieke opvoeding om onmiddellijk het gepresteerde werk van een jaar naar waarde te schatten.

» Het grootste gevaar van den toestand **ligt eigenlijk toch niet in de nationale verhoudingen. Het is internationaal dat de toekomende maanden gevaarlijk kunnen worden,** in de mate dat het fascisme in Duitschland en elders een afleiding zal moeten zoeken. En op dat oogenblik zal men wellicht in het land nog een scherper oordeel vellen over het verloop van de kiezingen van Mei 1936 ».

Wat in Duitschland geschiedt.

Dit is zeer juist uitgedrukt, zal iedereen bekennen die toeziet naar hetgeen in Duitschland omgaat, namelijk de steeds verder gaande militariseering, de onafhoorde uitgaven, die men voor de bewapening, voor de rechtstreeksche en vooral voor de onrechtstreeksche oorlogsuitrusting over heeft. Onophoudelijk verneemt men nieuwe tijdingen desaangaande. De handelsbalans is ongunstig : de begrooting sluit met **een buitengewoon tekort ; men heeft schulden te betalen aan vreemde landen niet alleen wegens oorlogsschade, maar voor leeningen die aangegaan werden,** enz. **Men laat den boel maar draaien, doch gaat voort met uitgaven te doen voor oorlog ter zee, te land en in de lucht.**

Men weet dat men een prachtig, grootsch opgezet net van autostrada's aanlegt voor het snel vervoer der troepen ; men bouwt te Bremen en Hamburg zoogezegde handelsvliegbooten, die nu wel zonder bewapening blijven, maar die in een nijverheidsland spoedig bewapend zijn. Zoo ook voor de handelsvliegtuigen, enz. Vandaar dat Greenwood in zijn hooger aangehaalde verklaring bijzonder drukt op het gevaar van de machtige nijverheid van een land, dat begint eischen te stellen.

Economisch verweer.

Doch nu komen uit Duitschland berichten toe dat men ook de voorbereiding en aanpassing van het economisch leven voor een gebeurlijken oorlog ernstig heeft aangevat. Men oordeele volgens dit bericht uit Berlijn, van 27 Mei :

« Terwijl de herbewapening in Duitschland in vollen gang is en de organisatie van het op den algemeenen dienstplicht gebaseerde Duitsche « volksleger » zich in razend snel tempo ontwikkelt, hebben de Duitsche militaire instanties zich aan een nieuwe taak gezet : de voorbereiding namelijk van het Duitsche economisch leven voor een gebeurlijken oorlog.

Op het departement van oorlog is daarom onlangs een afdeeling voor Oorlogseconomie (Wehrwirtschaft) in leven geroepen, welke nog steeds aanzienlijk wordt uitgebreid ».

Italië's argument en.... voorbeeld.

De argumenten waarop het nieuwe Duitschland zal steunen om desgevallend zijn eischen met de vuist op de tafel te verdedigen, kan het heel gemakkelijk aan Italië ontleenen, namelijk behoefte aan grondstoffen, noodzakelijkheid van uitweg voor overlast aan bevolking, en zoo meer.

Het zou overigens niet de eerste maal zijn dat Duitschland Italië zou navolgen. Onder vooruitzetting van het principe van « eenmaking der natie » had Italië van 1859 tot 1867 de kleine Staten van het schiereiland onder één scepter vereenigd. Pruisen deed ditzelfde principe gelden om achtereenvolgens Oostenrijk buiten Duitschland te werpen en bij Frankrijk Elzas-Lotharingen op te eischen. Wij zullen dit toonen in een volgend artikel van Mgr. Rutten, dat de bovenstaande hoofding klaar zal doen uitschijnen.

G. S.

Oudheidkunde.

EEN MEROVINGISCHE FIBULA

Wat men fibula noemt.

Het woord fibula is Latijn, en de afleiding is niet zeker. Men denkt dat men te doen heeft met een samentrekking van figibula e., deze meening wordt reeds uitgedrukt door oude schrijvers (1). Dit duidt dus een voorwerp aan dat vastmaakt (figet). Dit voorwerp kan den vorm hebben van een gewone zekerheidsspeld, van een broche, een gesp, een kram, enz. Maar meest hebben de antieke voorwerpen, waarom het gaat, de twee eerste vormen. De noodzakelijkheid van deze voorwerpen om de kleederen toe te haken deed er een groote hoeveelheid en een groote verscheidenheid van ontstaan. « Men kan geen grafzerk openen, geen spade aarde omwerpen, zonder de een of andere fibula te ontmoeten » verklaarde Abbé Cochet, schrijver van het welbekende werk over het graf van koning Childerik te Doornik (2). « Wij hebben er gevonden in de Romeinsche kerkhoven en in de ruinen hunner steden. Nergens nochtans ontmoet men ze zooveel als in de Frankische, Germaansche, Saksische, Burgondische begraafplaatsen » (3).

Klasseering der fibula's.

Gelet op de herhaalde vondsten is men er natuurlijk in gelukt de verschillende fibula's der verschillende volkeren te onderscheiden en ook volgens hun ouderdom te klasseeren. Dit om te verklaren dat men wel bepaald kan bevestigen, dat de hierboven afgebeelde fibula van het Merovingisch tijdvak is. Al. Bertrand, kon reeds voor meer dan een halve eeuw verklaren dat dit type van fibula in 34 begraafplaatsen gevonden werd, waarvan 24 in Gallië, 5 in Engeland en 5 in Duitschland (4).

Men zal overigens afbeeldingen van dien aard ontmoeten, overal waar er over Frankische fibula's gehandeld wordt (5). Ze zijn gekarakteriseerd, zooals op het beeld hierboven, door een half cirkelvormigen kop met een verlenging naar beneden.

Ontleding van bovenstaand beeld.

De beschrijving van het voorwerp dat hier afgebeeld voor u staat zal seffens doen inzien dat zulke rijk versierde en mooie algewerkte fibula's zelden voorkomen. We ontleenen die beschrijving aan het verslag over de **Tentoonstelling van Oude Kunst te Tongeren in 1897** gehouden. We lezen daar de volgende ontleding van den oudheidkundige Huybrigts :

« Wij mogen niet vergeten hier te vermelden de prachtige fibula in zilver en goud, die ook **te Tongeren gevonden** werd en die M. Jules Frésart van Luik ons heeft willen toevertrouwen om ze met de verzamelingen van M. Schaetzen ten toon te stellen.

Deze fibula is een der merkwaardigste werken uit het Frankisch tijdvak van de 5e eeuw. Al de versieringen, bestaan uit geometrische, ingesneden en uitspringende figuren, zooals driehoeken en ruiten. Ziedaar een model dat dient bestudeerd te worden door degenen die den Frankischen stijl niet kennen en die zich nimmer hebben rekenschap gegeven van de eigenlijke kenteekens van deze kunst en van de versiering van de juweelen uit het Frankisch tijdvak » (6).

Deze fibula werd eveneens ten toon gesteld te Tongeren ter gelegenheid van het Oudheidkundig Congres van 1901 zooals men in de verslagen van dit Congres zien kan (7).

Dit voorwerp behoorde niet tot de verzameling van M. Huybrigts, en ging niet verloren, maar het bevindt zich niet te Tongeren. Doch Tongeren bezit in den Schat der Basiliek van O. L. Vr. een nog kostbaardere Frankische gesp, waarover wij echter thans niet mogen uitwijden.

G. S.

1) Zie Bréal et Bailly, **Dict. etymol. latin,** 4e ed. (1898), p. 93 (Ve figo) ; Forcellini, **Tot. Latinit. Lexicon,** III, p. 71 ; Lewis and Short, **A Latin Dictionary,** (Oxford, 1896), p. 744, etc.

2) Cochet, **Le tombeau de Childéric I** restitué à l'aide de l'archéologie et des découvertes récentes. Paris, 1859. — Childeric overleed in 481 en zijn graf werd in 1653 weergevonden.

3) Cochet, **La Normandie souterraine,** Paris, 1855, p. 264.

4) Revue archéologique, 1879, p. 23.

5) Zie Forrer's **Reallexikon der Altertümer,** 1907, p. 228 fig. 188 ; tafel 60, nr. 9 ; Daremberg et Saglio, **Dict. des antiq. gr. et rom.,** t. II (1892), p. 1109 ; F. Cabrol et Leclercq, **Dict. d'archéol. chrét.,** t. V, p. 1516, etc.

6) Bull. S.S.L.L., t. XVIII (1899), pp. 116-117.

7) **Fédération arch. et hist. de Belg. Congrès de Tongres,** 1901, t. I, p. 225.

Opvoeding

HET KIND EN ZIJN BEZIGHEID.

Drang tot beweging, tot ontleding.

Het is van algemeene bekendheid, dat in het kind een sterke drang naar bezigzijn leeft.

Stukgescheurd behangsel en vernield speelgoed doen de moeder vaak jammeren, en onwillekeurig komt in ons de vraag op : « Leeft in het kind werkelijk een drang, die brutaalweg alles vernielen wil ? Heeft het kind alleen maar plezier in vernietigen ? »

Ieder, die zich veel met kinderen bezighoudt, weet dat deze zoogezegde vernielzucht uit den drang tot onderzoeken en uit-elkaar nemen, ontstaat. Het is beter, te spreken van een drang tot bezigheid, die vooral ook in het spel tot uiting komt. Het spel beheerscht het leventje van het kind tot den schoolplichtigen leeftijd. Wij, volwassenen, kennen arbeid en ontspanning. Het kind kent alleen arbeid, al of niet vergezeld van lust- of leedgevoelens. En toch is er in dit alles een fijn onderscheid tusschen spel en arbeid. Deze laatste is gericht op een bepaald doel, is min of meer aan stof gebonden.

Studie van den aanleg.

Beide, spel en arbeid, hebben groote waarde voor de ontwikkeling van het kind.

Door het aandachtig beschouwen van al die kinderlijke bezigheden kunnen de ouders al heel veel leeren omtrent den in het kind sluimerenden aanleg.

Door het voortdurend bewegen der spieren worden de lichaamskrachten versterkt en geoefend. Men denke aan een met armpjes en beentjes trappelende bébé, aan het kindje, dat leert loopen. Dan ook ontwikkelen zich door spel en bezigheid de zinnen : Het kind leert zien en opmerken, het onderscheidt geluiden, voelt en betast zijn speelgoed, kortom, zijn geestelijk leven ontwaakt. Denken, gevoelen en fantasie ontwikkelen zich, het wilsleven wordt beïnvloed.

Men bezorge spel en arbeid aan het kind.

Als men nu weet, van welke hooge waarde spel en arbeid voor het kind zijn, is het duidelijk, dat de volwassene, de opvoeder, aan wie het groeiende menschje is toevertrouwd, spel en bezigheid van het kind nauwkeurig heeft te beschouwen, en te bestudeeren. Hij zal ook dit alles zoo gunstig mogelijk beïnvloeden.

Mooie Spreuken

De wijze verdeelt de dingen in twee deelen : van den eenen kant alles wat van hem afhangt en wat hij dus op zijn best schikt ; van den anderen kant alles wat niet van hem afhangt en waar hij zich dus niet bezorgd om maakt. (Epictetes).

* * *

Te lang is dikwijls uw onderzoek in den spiegel en te kort het onderzoek van uw geweten ; te lang uw tong en te kort uw naastenliefde ; te lang uw lieftalligheid tegenover vreemden en te kort uw inschikkelijkheid ten opzichte van uw huisgenooten.

* * *

Een ernstig Christen laat zich niet beïnvloeden door de indrukken van het oogenblik. Hij moet de lastige buien niet vreezen, maar hetzelfde denken als bij een regenbui : het zal wel overgaan.

* * *

Als de ongelukkigen eens beter het lijden wisten te aanvaarden en als de gelukkigen eens wat meer liefde beoefenen konden, wat een dagerand van vrede en goedheid, zou er opgaan over de wereld ! (Fr. Coppée).

* * *

Zoo dikwijls wanneer het gaat over de misdaden van een man wordt gezegd : « Zoek de vrouw ». Met veel meer recht zal men als het gaat over de deugden van een man moeten getuigen : « Zoek de moeder ». (E. Lamy)

Uitslag der Verkiezingen

I. KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

	Getal leden in 1932	Getal leden in 1936	Winst	Verlies
Katholieken	79	63	—	16
Socialisten	73	70	—	3
Liberalen	24	23	—	1
Rexisten	0	21	21	—
Nationalisten	8	16	8	—
Communisten	3	9	6	—
Totaal :	187	202	35	20

Er kwamen 15 nieuwe leden bij in de Kamer. Deze zetels gingen over tot de uiterste partijen (rexisten, nationalisten en communisten) en niet tot de drie oude partijen (katholieken, socialisten, liberalen) zonder wier hulp ze niet konden bijgemaakt worden. Meer nog deze drie partijen moeten nog twintig van hun oude zetels aan die uiterste partijen afstaan. Dat heet nu eens een fameuze les voor het bijmaken van goede plaatskens ! De kiezers waren hiertegen, zooals wij het deden opmerken in Postrijder van 14 Maart, onder de hoofding « Gemankeerde gelegenheden », enz.

Wel hadden de katholieken in meerderheid tegen dat bijmaken van zetels gestemd ; maar de kiezers ontleden zulke stemmingen niet. Heel anders ware het geweest als men kon zeggen : « AL de katholieken stemden tegen ». Maar dan moet er tucht in de partij zijn. En tucht kan een partij alleen hebben, als ze de bekwaamheid kent en eert. Daarvoor kan men wel eens naar andere partijen kijken, want men mag ook van den vijand leeren.

Er waren overigens andere en zware redenen van misnoegdheid bij de katholieken, zooaals we herhaaldelijk aantoonden en zooals men in het hiernavolgend artikel zal lezen.

BEOORDEELING VAN DEN UITSLAG DER VERKIEZINGEN.

Een oogslag op de bovenstaande uitslagen toont klaar en duidelijk aan dat de drie oude partijen, in min of meer hoogen graad verliezen hebben te boeken. In die verliezen dient ook rekening gehouden met **het feit, dat ze geen enkelen nieuwen setel bekomen, en dat zoo beschouwd hun 35**